

напротивъ, той желалъ да служи като най-простия войникъ, щото да може да са запознае отъ близо и подробно съ войнишката служба. И тъй, въ продължение на много време, той билъ простъ барабанчикъ и, послѣ нѣколко години, войникъ. Кога билъ на караулъ, той ношувалъ съ другитѣ си другари въ малката войнишка шатра, или неподвижно стоялъ на караулното мѣсто; какъ нощѣ тъй и денѣ изпълнявалъ всичкитѣ длъжности, които му са падали и елъ, заедно съ другитѣ, простата солдатска пища. Когато са упражнявали въ строенне крепости, младия Петръ съ всичкитѣ заедно возилъ пѣськъ съ колца, която той самъ си направилъ. По таквъ начинъ младия войникъ не само навиквалъ на всичкитѣ войнишки трудности, но давалъ и добъръ примѣръ на онѣзъ, които искали да привлече на служба въ ротата си. На суетнитѣ мисли и гордости на благороднитѣ, той всѣкога ся смѣялъ; а освѣнъ туй, старалъ са да възбуди въ сърдцето на тогавашното младо дворянство истинно честолюбие и почетъ къмъ чиноветѣ и заслугитѣ на хората. Като са основавалъ на туй, руския монархъ, въ законитѣ си отъ 1722 год., турилъ правило, че честь може да са отдава само на оногози, който е придобилъ чина си въ правителственна служба. Който не служи и не е служилъ на отечествово, той не може да има санъ.

Освѣнъ тѣзъ юношески упражнения, младия монархъ земалъ живо участие и въ мореплаванието и кораблестроението, които били любимото негово искусство, спечелено съ голѣми трудове въ Сардамъ и Амстердамъ. Въ флотата, той служилъ като най-простия морякъ, всѣкога неутомимъ, всѣкога трудолюбивъ; така той, отъ най-ниска степенъ въ службата, достигналъ до чина контръ-адмиралъ; билъ всѣкога доволенъ отъ положението си и отстъпналъ по спра-